Този файл е копие на електронно подписан документ. Оригиналът е подписан от Rosnisa Todorova Kyurtova на 12.10.2022 г. в 14:05:55 ч. Актът е постановен на 12.10.2022

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

795

№ 1007

гр. Пловдив, 12.10.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XVI СЪСТАВ, в публично при закрити врати заседание на двадесет и седми септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росица Т. Кюртова

при участието на секретаря Цветелина П. Бакалова
като разгледа докладваното от Росица Т. Кюртова Търговско дело № 20215300900292 по описа за 2021 година

Производство по реда на чл.692, ал.4 ТЗ.

С вх.№5263/25.02.2022 г. са представени от синдика на „АМБИ-АБ"ЕООД-в несъстоятелност, гр.Карлово, ЕИК 160079398, списъци на приети и неприети вземания, предявени в срока по чл.685, ал.1 ТЗ. Списъците са обявени в ТР на 04.03.2022 г.

В срока по чл.690, ал.1 ТЗ са постъпили следните възражения срещу вземанията, включени в списъка на приетите вземания:

1. Възражение с вх.№6598/11.03.2022 г. от Национална агенция за приходите, с което се възразява срещу: А.) поредността за удовлетворяване на вземанията на дванадесет на брой физически лица, включени в т.3 от оспорения списък, за съдебни разноски и разноски по изп.дела, която според възражението неправилно е определена по чл.722, ал.1, т.4 ТЗ вместо коректната поредност по чл.722, ал.1, т.8 ТЗ, а за едно от физическите лица и по отношение поредността на удовлетворяване на вземането за лихви след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност, която неправилно е определена по чл.722, ал.1, т.4 ТЗ вместо коректната поредност по чл.722, ал.1, т.9 ТЗ; Б.) поредността за удовлетворяване на вземанията в т.9 от оспорения списък на Община Сопот за такси и разноски по три изпълнителни дела – и.д.№348/2021 г. на ЧСИ П.Илиев (общ размер на оспорените вземания 1 288,94 лв.); и.д.№349/2021 г. на ЧСИ П.Илиев (общ размер на оспорените вземания 1 097,25 лв.); и.д.№2133/2021 г. на ЧСИ П.Илиев (общ размер на оспорените вземания 873,19 лв.) – поддържа се във възражението, че оспорените вземания не са публични и не следва да бъдат удовлетворявани в поредността по чл.722, ал.1, т.6 ТЗ, както е приел синдикът, а в тази по т.8 на чл.722, ал.1 ТЗ; В.) поредността за удовлетворяване на вземанията в т.10 от оспорения списък на „Ейч Ти Ай България"ЕООД, ЕИК 201849923, която се поддържа да не е тази по чл.722, ал.1, т.1 ТЗ, както е приел синдикът, а общата по чл.722, ал.1, т.8 ТЗ, тъй като обезпечение не е претендирано от кредитора при

Този файл е копие на електронно подписан документ. Оригиналът е подписан от Rositsa Todorova Kyurkova на 12.10.2022 г. в 14:05:35 ч. Актът е постановен на 12.10.2022

предявяване на вземанията;

2. Възражение с вх.№6771/14.03.2022 г. (пощенско клеймо от 11.03.2022 г. – вж л.492), подадено от длъжника „АМБИ-АБ“ЕООД-в несъстоятелност, срещу вземанията в т.1 от оспорения списък на „ГОРОВЛАДЕЛСКА КООПЕРАЦИЯ "ЕНИ - ХАН", ЕИК 115617581 – възразява се, че неправилно с привилегия по чл.722, ал.1, т.8 вместо т.9 ТЗ е прието вземане за законни лихви след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност; възразява се още срещу приемането на вземане за такси и разноски в общ размер 743 лв. по изп.дело на ЧСИ Петя Николова – не е ясно вземане за какви точно разноски е прието, ако се касае за адвокатски хонорар по изп.дело, не е направена проверка дали хонорарът е платен, възразява се и за прекомерност на адвокатското възнаграждение (при минимален размер на хонорара 400,36 лв. е прието вземане за 600 лв.); по вземането за такси по изп.дело се възразява, че не е извършена проверка относно това за какъв изп.способ са направени и проведен ли е същият;
3. Възражения с вх.№вх.№6774, 6775, 6777, 6778, 6780, 6781, 6782, 6783, 6784, 6785, 6787/14.03.2022 г. (пощенско клеймо от 11.03.2022 г. – вж л.492), подадени от длъжника „АМБИ-АБ“ЕООД-в несъстоятелност, срещу вземанията в т.3 от оспорения списък на дванадесет на брой физически лица – възразява се по привилегията, с която е прието да подлежат на удовлетворяване вземанията за обезщетения за забава (лихви) до датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност, като според длъжника тези вземания следва да се удовлетворяват по реда на чл.722, ал.1, т.8 ТЗ (за сметка на това синдикът е приел привилегия по т.4 на същата разпоредба); възразява се, че вземанията за законна лихва до окончателното плащане са приети, без да са индивидуализирани по размер до и след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност; по вземанията за разноски по изп.дела се възразява, че такива разноски реално не са направени, евентуално се възразява за прекомерност на адвокатското възнаграждение по изп.дело; по вземанията на Златка Карачанова и Виделин Карачанов, приети в качеството им на наследници на Рангел Карачанов, се възразява още, че са приети в цялост, без да е разграничена припадащата се на всеки наследник част според наследствените му права;
4. Възражение с вх.№6788/14.03.2022 г. (пощенско клеймо от 11.03.2022 г. – вж л.492), подадено от длъжника „АМБИ-АБ“ЕООД-в несъстоятелност, срещу вземанията в т.4 от оспорения списък на „ЕС ДЖИ ФИНАНС"ООД, ЕИК 202167975 – възразява се по приемането на вземане за лихва до окончателното плащане, което не е индивидуализирано по размер и период на дължимост и е прието с поредност по чл.722, ал.1, т.8 ТЗ, включително за лихвите след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност, за които поредността следва да е по т.9 на същата разпоредба; възразява се още, че главното вземане произтича от запис на заповед, издаден във връзка със съществуващо между страните каузално правоотношение, като предявените от този кредитор вземания надхвърлят дължимите от „АМБИ-АБ“ЕООД по същия договор; възразява се за нищожност на записа на заповед, тъй като същият е

Този файл е копие на електронно подписан документ. Оригиналът е подписан от Kostisa Todorova Kyurkova на 12.10.2022 г. в 14:05:53 ч. Актът е постановен на 12.10.2022

неразбираем по отношение дължимата сума; възразява се, че за приетите вземания е издадена заповед за изпълнение от РС Карлово, която не е влязла в сила, за това е следвало да бъдат включени в списъка под условие; възразява се за изтекла погасителна давност; възразява се срещу приемането и на вземане за такси и разноски по изп.дело №1887/2021 г. на ЧСИ П.Илиев в размер 1 125,54 лв. – не е ясно за какви разноски се касае, не е извършена проверка за какъв изп.способ са събрани и приложен ли е същият; включена е такса по т.26 ТТР към ЗЧСИ, която се дължи на съдебния изпълнител при събиране на вземането и не се заплаща авансово от взискателя, а в конкретния случай вземането не е погасено по принудителен ред; възразява се и по приетото второ по ред вземане на същия кредитор с аргумент, че съществуването му не е доказано по основание и размер от кредитора, а представеният изпълнителен лист е издаден след като производството пред КРС е следвало да бъде спряно на основание чл.637, ал.1 ТЗ;

5. Възражение с вх.№6790/14.03.2022 г. (пощенско клеймо от 11.03.2022 г. – вж л.492), подадено от длъжника „АМБИ-АБ“ЕООД-в несъстоятелност, срещу вземанията в т.5 от оспорения списък на „ОЛИМП - СТ"ЕООД, ЕИК 200609551 – възразява се по приемането на вземане за лихва до окончателното плащане, което не е индивидуализирано по размер и период на дължимост, в т.ч. не е конкретизирано каква част от лихвата следва да се удовлетвори по реда на чл.722, ал.1, т.8 ТЗ и коя част от нея – по реда на чл.722, ал.1, т.9 ТЗ; възразява се още, че представените изпълнителни листове са издадени след като производството пред КРС е следвало да бъде спряно на основание чл.637, ал.1 ТЗ, за това не удостоверяват по надлежен ред съществуването на приетите вземания; възразява се за изтекла погасителна давност, в частност на четвъртото прието вземане на този кредитор за наем, както и на вземанията за неустойка за забава; възразява се общо, че вземанията са изцяло погасени;
6. Възражение с вх.№6791/14.03.2022 г. (пощенско клеймо от 11.03.2022 г. – вж л.492), подадено от длъжника „АМБИ-АБ“ЕООД-в несъстоятелност, срещу вземанията в т.6 от оспорения списък на „ПАЛАДИУМ - 2001 - ЗАЛОЖНА КЪЩА“ЕООД, ЕИК 115599012 – възразява се по приемането на вземане за лихва до окончателното плащане, което не е индивидуализирано по размер и период на дължимост, в т.ч. не е конкретизирано каква част от лихвата следва да се удовлетвори по реда на чл.722, ал.1, т.8 ТЗ и коя част от нея – по реда на чл.722, ал.1, т.9 ТЗ; възразява се още, че представеният изпълнителен лист е издаден, след като производството пред КРС е следвало да бъде спряно на основание чл.637, ал.1 ТЗ, за това не удостоверява по надлежен ред съществуването на приетите вземания; възразява се за изтекла погасителна давност на вземането за лихви за периода от 10.10.2017 г. до 25.01.2018 г. в размер 60 лв.; възразява се общо, че вземанията са изцяло погасени;
7. Възражение с вх.№6792/14.03.2022 г. (пощенско клеймо от 11.03.2022 г. – вж л.492), подадено от длъжника „АМБИ-АБ“ЕООД-в несъстоятелност, срещу вземанията в т.7 от оспорения списък на Национална агенция по приходите – възразява се по това, че в

Този файл е копие на електронно подписан документ. Оригиналът е подписан от Rositsa Todorova Kyurtova на 12.10.2022 г. в 14:05:55 ч. Актът е постановен на 12.10.2022

списъка на приетите вземания по чл.686 ТЗ са включени вземания, установени с влезли в сила ревизионни актове, за които е следвало да бъде съставен отделен списък по чл.687, ал.2 ТЗ; възразява се, че РА №П-16001618085592-003-001/16.05.2018 г. за поправка на друг ревизионен акт от 02.05.2018 г. не е влязъл в сила и вземанията, основани на него, е следвало да бъдат включени в списъка под условие; прави се и възражение за изтекла погасителна давност на всички вземания, чиято изискуемост е настъпила преди 05.01.2017 г.; прави се общо възражение, че вземанията не са доказани по основание и размер, поради което са изцяло недължими;

8. Възражение с вх.№6795/14.03.2022 г. (пощенско клеймо от 11.03.2022 г. – вж л.492), подадено от длъжника „АМБИ-АБ"ЕООД-в несъстоятелност, срещу вземанията в т.8 от оспорения списък, предявени от „Енерджи Маркет Глобал"ООД, ЕИК 131481248 – възразява се по реда за удовлетворяване на приетото вземане за лихви с аргумент, че поредността следва да бъде тази по чл.722, ал.1, т.9 ТЗ; възразява се за неспазен срок по чл.685 ТЗ; възразява се за изтекла погасителна давност на вземанията по фактури с падеж преди 05.01.2017 г.; възразява се доставки по посочените в списъка фактури да са реално извършени, отрича се между страните по тях да са съществували търговски правоотношения, като се изтъква, че фактурите не са осчетоводени от длъжника; възразява се общо, че вземанията са изцяло погасени;
9. Възражение с вх.№6797/14.03.2022 г. (пощенско клеймо от 11.03.2022 г. – вж л.492), подадено от длъжника „АМБИ-АБ"ЕООД-в несъстоятелност, срещу вземанията в т.9 от оспорения списък, предявени от Община Сопот – възразява се по реда за удовлетворяване на приети вземания за лихви с аргумент, че поредността следва да бъде тази по чл.722, ал.1, т.9 ТЗ; възразява се за неспазен срок по чл.685 ТЗ; възразява се за изтекла погасителна давност на вземанията, чиято изискуемост е настъпила преди 05.01.2017 г.; възразява се срещу приемането и на вземания за такси и разноски по изп.дела на ЧСИ П.Илиев – не е ясно за какви разноски се касае, не е извършена проверка за какъв изп.способ са събрани и приложен ли е същият; включена е такса по т.26 ТТР към ЗЧСИ, която се дължи на съдебния изпълнител при събиране на вземането и не се заплаща авансово от взискателя, а в конкретния случай вземането не е погасено по принудителен ред; прави се възражение за прекомерност на юрисконсултското възнаграждение в изпълнителния процес, като се поддържа, че същото е дължимо в минимален размер от 50 лв.; възразява се по приемането на „неолихвяеми вземания", които не са доказани по основание и размер; възразява се още, че от страна на кредитора не е представен цитирания в списъка Акт по чл.107 ДОПК №6818-АУЗД-958-1/11.01.2022 г., затова вземанията, произтичащи от него, са недоказани и недължими;
10. Възражение с вх.№6798/14.03.2022 г. (пощенско клеймо от 11.03.2022 г. – вж л.492), подадено от длъжника „АМБИ-АБ"ЕООД-в несъстоятелност, срещу вземанията в т.10 от оспорения списък, предявени от „Ейч Ти Ай България"ЕООД, ЕИК 201849923 – възразява се по приетата от синдика привилегия по чл.722, ал.1, т.1 ТЗ с аргумент, че такава не е претендирана от длъжника, нито пък са представени доказателства към

Този файл е копие на електронно подписан документ. Оригиналът е подписан от Rositsa Todorova Kyurtova на 12.10.2022 г. в 14:05:55 ч. Актът е постановен на 12.10.2022

молбата за предявяване на вземания за налачие на приетото обезпечение; възразява се за неспазен срок по чл.685 ТЗ; възразява се за изтекла погасителна давност на всички приети вземания; възразява се, че вземанията за неустойка са неуточнени по размер, както и, че определяеми вземания не могат да бъдат включвани в списъка на приетите вземания; възразява се срещу приемането и на вземане за разноски по изп.дело на ЧСИ П.Илиев – не е ясно за какви разноски се касае, не е извършена проверка за какъв изп.способ са събрани и приложен ли е същият; възразява се и по приемането на вземане за адвокатско възнаграждение за предявяване на процесните вземания, като се прави възражение за прекомерност на възнаграждението и се възразява по привилегията на същото, която следва да бъде тази по т.12 на чл.722, ал.1 ТЗ, а не по т.1, както е приел синдикът; възразява се общо, че вземанията са изцяло погасени.

Постъпили са писмени становища по горните възражения от синдика Емил Делчев със съображения за основателност на част от възраженията, поради допусната от него техническа грешка, касаеща поредността на удовлетворяване на вземанията, съответно за неоснователност на останалите възражения.

Постъпило е писмено становище от длъжника за основателност на възражението на НАП.

Постъпило е писмено становище от кредитора „ГОРОВЛАДЕЛСКА КООПЕРАЦИЯ "ЕНИ - ХАН", чрез пълномощник адв.Александра Чеканска, за неоснователност на възражението на длъжника срещу вземанията, приети в оспорения списък. Към становището е представен договор за правна защита и съдействие (л.699) за договорено и изплатено в брой възнаграждение в размер 600 лв. на адв.Чеканска за образуване и представителство по изп.дело въз основа на издадените в полза на кредитора изпълнителни листове по гр.д. №602/2019 г. и ч.гр.д.№21/2019 г. на РС Карлово. Изтъква се, че по изп.дело са предприети множество действия по принудително изпълнение, поради което същото е с по-висока фактическа и правна сложност, за това възражението за прекомерност на хонорара е неоснователно.

Постъпили са писмени становища от адв.Лидия Начева – пълномощник на физическите лица, включени в оспорения списък, за неоснователност на възраженията на НАП и на длъжника. В становищата се изтъква, че вземанията са породени от трудови правоотношения, в т.ч. лихвите върху присъдените главници, като заплатените от кредиторите-физически лица разноски по граждански и изпълнителни дела произтичат от неплащането от страна на длъжника на дължимото им трудово възраграждение, което е провокирало образуването на производствата.

Постъпило е писмено становище от кредитора „ЕС ДЖИ ФИНАНС“ООД, чрез пълномощник адв.Доротея Тенчева, за неоснователност на възражението на длъжника против вземанията, приети в оспорения списък. Възразява се записът на заповед, от който произтичат част от вземанията, да е нищожен. Посочва се, че същият обезпечава изпълнението на задължения по договор за кредит за оборотни средства, сключен с длъжника на 27.03.2018 г. По възражението, че вземанията трябва да бъдат включени в

Този файл е копие на електронно подписан документ. Оригиналът е подписан от Roshka Todorova Kyurkova на 12.10.2022 г. в 14:05:55 ч. Актът е постановен на 12.10.2022

списъка под условие, се изтъква, че заповедта за изпълнение, издадена от РС Карлово по ч.гр.д.№1615/2021 г. е влязла в сила на 28.04.2022 г., след като длъжникът, получил препис от заповедта на 28.03.2022 г., не е възразил в срока по чл.414 ГПК. По възражението за давност се изтъква, че записът на заповед е предявен на 27.03.2020 г., а заявление по чл.417 ГПК е подадено на 01.11.2021 г., както и, че длъжникът не е възразил за изтекла давност по реда на чл.414 ГПК.

Постъпило е писмени становища от кредиторите „ОЛИМП – СТ“ЕООД и „ПАЛАДИУМ - 2001 - ЗАЛОЖНА КЪЩА“ЕООД, чрез пълномощник адв.Доротея Тенчева, за неоснователност на възраженията на длъжника против вземанията, приети в оспорения списък. В становището се изтъква, че вземанията се основават на влезли в сила заповеди за изпълнение, съответно възраженията си за изтекла давност длъжникът е следвало да направи по реда на чл.414 ГПК.

Постъпило е писмено становище от НАП за неоснователност на възражението на длъжника против приетите вземания в оспорения списък. Поддържа се за посочения от длъжника акт за поправка на ревизионен акт, че няма данни същият да е оспорен по предвидения за това ред, поради което следва да се приеме, че е влязъл в законна сила. Изтъква се още, че давността се прекъсва с налагане на обезпечителни мерки на основание чл.172, ал.1, т.5 ДОПК, като се прилагат (л.713 и сл.) постановления за налагане на обезпечителни мерки от 07.11.2017 г., 16.01.2018 г., 17.06.2019 г. и 17.01.2020 г., с които се поддържа, че давността е била спряна.

Постъпило е писмено становище от Община Сопот, чрез пълномощник адв.Георги Босев, в което се излагат съображения за неоснователност на възраженията на НАП и на длъжника против приетите вземания на общината. Изтъква се, че погасителната давност е 10-годишна, тъй като вземанията са публични и с оглед издаването на актове за установяване на публични вземания и предприетите действия на принудително изпълнение давността е била прекъсната; изтъква се още, че разноските по принудителното изпълнение са съобщени от ЧСИ на длъжника и последният не ги е оспорил по основание и размер, в резултат от което актовете на ЧСИ за определянето им са влезли в сила; изтъква се, че за акцесорните вземания следва да се определи поредност като на главните. В съдебно заседание на 12.07.2022 г. пълномощникът на този кредитор посочва още, че общината е освободена от заплащане на авансови такси и такива не са били заплащани от взискателя по изп.дело.

В съдебно заседание на 12.07.2022 г. адв.Нона Нецова – пълномощник на „Ейч Ти Ай България“ЕООД, изразява становище за неоснователност на възражението на длъжника против вземането на този кредитор, включено в оспорения списък.

Съдът, като разгледа възражението и като взе предвид становищата на синдика и на страните, намери за установено следното:

Възраженията са допустими – подадени са в срока по чл.690, ал.1 ТЗ от кредитор, предявил вземания в производството по несъстоятелност, като според трайната съдебна практика по въпроса няма пречка възражението да е насочено и спрямо приетата от синдика

Този файл е копие на електронно подписан документ. Оригиналът е подписан от Rositsa Todorova Kyurkova на 12.10.2022 г. в 14:05:55 ч. Актът е постановен на 12.10.2022

поредност на удовлетворяване на вземанията на възразилия кредитор, както и от длъжника, който също е легитимиран да оспорва приетите вземания.

По същество на възраженията, съдът намира следното:

По възражението на длъжника срещу приети вземания на „ГОРОВЛАДЕЛСКА КООПЕРАЦИЯ "ЕНИ - ХАН", ЕИК 115617581, включени в т.1 от оспорения списък – прието е вземане за законна лихва за периода от 08.01.2019 г. до 13.01.2022 г. в размер 1 638,49 лв. с поредност на удовлетворяване по чл.722, ал.1, т.8 ТЗ, каквато е приета за останалите вземания, предявени от този кредитор. Съгласно чл.722, ал.1, т.9 във връзка с чл.616, ал.2, т.1 ТЗ вземанията за законна лихва върху необезпечено вземане, дължима след датата на решението за откриване на производството по несъстоятелност, се удовлетворяват с поредност по т.9 на чл.722, ал.1 ТЗ. Решението за откриване на производство по несъстоятелност по отношение „АМБИ-АБ“ЕООД-в несъстоятелност, гр.Карлово, ЕИК 160079398, е постановено на 05.01.2022 г., следователно и по аргумент от чл.634а ТЗ законната лихва върху приетата главница в размер 5 357,46 лв. за периода от 05.01.2022 г. – 13.01.2022 г. следва да получи привилегия по чл.722, ал.1, т.9 във връзка с чл.616, ал.2, т.1 ТЗ. След справка в общодостъпна програма за изчисляване на законна лихва съдът констатира, че лихвата за посочения период се равнява на сумата 13,39 лв., съответно лихвата върху същата главница за периода от 08.01.2019 г. до 04.01.2022 г. се равнява на сумата 1626,59 лв. Списъкът следва да се коригира в тази насока, като за вземане в размер 1626,59 лв. – законна лихва за периода от 08.01.2019 г. до 04.01.2022 г., се отреди поредност по чл.722, ал.1, т.8 ТЗ, съответно за вземане в размер 13,39 лв. – законна лихва за периода от 05.01.2022 г. до 13.01.2022 г. се отреди поредност по 722, ал.1, т.9 във връзка с чл.616, ал.2, т.1 ТЗ.

Приети са също така вземания за разноски и платени авансови такси по изп.д. №423/2020 г. на ЧСИ Петя Николова, рег.№911 на КЧСИ в общ размер 743 лв. От представения в настоящото производство договор за правна защита и съдействие (л.699) се установява, че е договорено и изплатено в брой възнаграждение в размер 600 лв. на адв.Чеканска за образуване и представителство по същото изп.дело, ето защо възраженията на длъжника за това, че такъв разход не е реално направен и не е следвало да бъде приеман от синдика, са неоснователни. Възражението за прекомерност на възнаграждението не може да бъде разглеждано в настоящото производство. Такова възражение може да бъде правено само пред органа, ръководещ процеса, за защита по който възнаграждението е заплатено – единствено този орган може да направи преценката по чл.78, ал.5 ГПК относно действителната фактическа и правна сложност на производството. Синдикът не би могъл да прави такава преценка, съответно съдът по несъстоятелността – също, тъй като не са запознати с фактическата и правна сложност на изпълнителното производство. В съдебната практика по въпроса, в т.ч. т.2 от ТР №3/10.07.2017 г. на ВКС, ОСГТК, се приема, че възражение по чл.78, ал.5 ГПК може да се прави пред съдебния изпълнител, както и да се обжалва всеки акт на същия, с който са определени дължимите в изпълнителното производство такси и разноски, в т.ч.разноските за адвокатски хонорар. Следователно,

Този файл е копие на електронно подписан документ. Оригиналът е подписан от Kosisa Todorova Kyurkova на 12.10.2022 г. в 14:05:55 ч. Актът е постановен на 12.10.2022

защитата си срещу незаконосъобразно определени от съдебния изпълнител такси и разноски длъжникът следва да осъществи по реда на обжалване актовете и действията на съдебния изпълнител и само ако такова производство е успешно проведено, резултатът от същото може да бъде съобразен от синдика и/или от съда по несъстоятелността в производството по чл.690 и сл.ТЗ. Не е нужно синдикът да извършва проверка относно това приложен ли е изпълнителният способ, за който са събрани такси, по същите съображения. За нуждите на производството по предявяване и приемане на вземания е достатъчно удостоверяването на съдебния изпълнител или установяването чрез други доказателства (сметки от ЧСИ, платежни документи и пр.), че авансови такси са събрани и платени от взискателя, с което размерът на вземането му е увеличен за сметка на длъжника. Проверката на предявените вземания, която синдикът извършва, е документална. Не може да се изисква от последния да справи справки по изпълнителните дела на длъжника и да преценява извършени ли са изпълнителните действия, за които е събрана такса, при положение, че такава е вменена на длъжника с акт на съдебния изпълнител, подлежащ на обжалване. Дори да се приеме, че подобна проверка може да се извършва от синдика и от съда в настоящото производство, то от страна на възразилия длъжник не са представени и ангажирани доказателства относно това предприети ли са или не изпълнителни действия в рамките на изпълнителното производство и осъществени ли са съответните изпълнителните способи. В тежест на възразилия е да установи възраженията си, в т.ч.възражението, че са събрани такси, без да са извършвани изпълнителни действия. По изложените съображения съдът намира, че останалите възражения на длъжника против приетите вземания на „ГОРОВЛАДЕЛСКА КООПЕРАЦИЯ "ЕНИ - ХАН" са неоснователни и следва да бъдат оставени без уважение.

По възраженията на кредитора НАП и на длъжника срещу приети вземания на дванадесет на брой физически лица, включени в т.3 от оспорения списък - лицата Мария Христева Димитрова; Златка Вълкова Карачанова и Виделин Рангелов Карачанов – като наследници на Рангел Георгиев Карачанов; Тодора Събева Балинова; Пепа Тодорова Ганчева; Павлина Делкова Христова; Вълко Дамянов Чокоев; Димка Василева Василева; Богдана Ралева Георгиева; Невена Иванова Гаврилова; Митко Алипиев Шаламанов и Иван Симеонов Джебов, са предявили вземания за трудови възнаграждения, лихви, както и за направени разноски по съдебни и изпълнителни дела. За всички предявени вземания (освен за лихвите след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност за единадесет от лицата) синдикът е приел, че са в реда по чл.722, ал.1, т.4 ТЗ. Съдът намира извода на синдика за неправилен. Безспорно предявените вземания за трудови възнаграждения и лихви, дължими по трудови правоотношения, следва да бъдат поставени в реда по чл.722, ал.1, т.4 ТЗ, тъй като техният правопораждащ факт е сключването, изпълнението или прекратяването на трудово правоотношение. Вземане по трудово правоотношение е такова, чийто непосредствен източник е трудово правоотношение по Кодекса на труда и се отнася за дължимо трудово възнаграждение и/или обезщетение, в т.ч. обезщетение за забава и законна лихва. Вземането за разноски в съдебно или изпълнително производство обаче намира своето основание във възникналия спор и в отговорността за разноски, като е дължимо съобразно развилото се производство. Законодателят не е

Този файл е копие на електронно подписан документ. Оригиналът е подписан от Rositsa Todorova Kyurtova на 12.10.2022 г. в 14:05:55 ч. Актът е постановен на 12.10.2022

предвидил вземанията, които са възникнали от процесуални правоотношения по трудови спорове във връзка с тяхното разрешаване или събиране на суми, да се ползват с привилегия, свързана с предмета на спора, поради което като необезпечени вземания, същите е следвало да бъдат поставени от синдика за удовлетворяване по реда на чл. 722, ал.1, т.8 ТЗ. Ето защо списъкът следва да се коригира в тази насока, като за вземанията за съдебни разноски и разноски за изпълнително дело на всяко от лицата, посочени в т.3, се отреди поредност по чл.722, ал.1, т.8 ТЗ. По отношение на лихвите за забава, в представените от кредиторите изпълнителни листове е посочен начален момент на дължимата лихва (вероятно се касае за датата на исковата молба), а за краен момент е посочено окончателното плащане на главното вземане. По този начин вземането за лихви е и претендирано от лицата, без да е направена конкретизация по размер на лихвата до датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност и след тази дата. По същия начин вземанията за лихви са и приети в оспорения списък. Това според съда не е съществен порок на списъка, тъй като изчисляване на размера на лихвата може да бъде направено във всеки момент, в т.ч. при съставяне на сметки за разпределяне на постъпили в производството по несъстоятелност средства, ето защо възраженията на длъжника в тази насока се намират за неоснователни. Достатъчна е конкретизацията, че за лихвите след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност 05.01.2022 г. до окончателното плащане поредността е тази по чл.722, ал.1, т.9 ТЗ. Основателно е възражението, че при едно от физическите лица последното уточнение е пропуснато, за това списъкът следва да се коригира, като за вземането на Иван Симеонов Джебов за законна лихва след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност 05.01.2022 г. до окончателното плащане се предвиди поредност по чл.722, ал.1, т.9 ТЗ. Няма пречка или неяснота от това, че в списъка не е посочена припадащата се част на всеки от наследниците на Рангел Георгиев Карачанов. След като липсва изрично посочване да е налице активна солидарност, следва да се приеме, че посочените суми са дължими на двамата наследници при условията на разделност, а при липса на изрично предвиждане за частите в разделността, следва да се приеме, че те са равни – последното няма да противоречи на законните права на наследниците, които според приложеното на л.146 удостоверение за наследници са съпруга и син, а съгласно чл.9, ал.1 ЗН съпругът наследява част, равна на частта на всяко дете. За това възраженията на длъжника в тази насока не налагат корекция от съда. В оспорения списък за всяко от физическите лица са приети вземания за разноски по изпълнителни дела, които видно от молбата за предявяване на вземания и представеното от кредиторите удостоверение от ДСИ при РС Карлово, съставляват адвокатско възнаграждение. Възраженията на длъжника за това, че синдикът не е извършил проверка за действително плащане на възнаграждението, както и за прекомерност на последното, съдът намира, че са неоснователни. Както се каза по-горе, проверката за това дали претендираното от взискателя адвокатско възнаграждение действително е платено и дали не е прекомерно се извършва от съдебния изпълнител и не може да бъде коригирана по друг начин освен чрез обжалване по реда на чл.435 ГПК на акта на съдебния изпълнител, определящ разноските по изпълнителното дело. Синдикът и съдът в настоящото производство не могат да извършват тази проверка. За нуждите на настоящото

Този файл е копие на електронно подписан документ. Оригиналът е подписан от Rositsa Todorova Kyurlova на 12.10.2022 г. в 14:05:55 ч. Актът е постановен на 12.10.2022

производство е достатъчно, че е удостоверено писмено от съдебния изпълнител (л.673 и сл.), че са направени разходи в посочения размер.

По възражението на длъжника срещу приети вземания на „ЕС ДЖИ ФИНАНС"ООД, ЕИК 202167975, включени в т.4 от оспорения списък – неправилно синдикът е приел поредност по чл.722, ал.1, т.8 ТЗ за всички предявени вземания. С молбата си от 04.02.2022 г. този кредитор е претендирал законна лихва върху главниците (първо и второ главно вземане) за периода от датата на предявяването им до окончателното плащане. В списъка е пропусната началната дата на периода на лихвата, както и коректната поредност по чл.722, ал.1, т.9 във връзка с чл.616, чл.616, ал.2, т.1 ТЗ, тъй като вземането е за лихви след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност, за това същият следва да бъде коригиран, като и за двете вземания се допълни, че се дължи законна лихва от 04.02.2022 г. до окончателното плащане с поредност по чл.722, ал.1, т.9 във връзка с чл.616, чл.616, ал.2, т.1 ТЗ. Неоснователно е възражението на длъжника за нищожност на записа на заповед, на който се основава първото предявено вземане на този кредитор. Представения с молбата за предявяване на вземания запис на заповед отговаря на изискванията на чл.535 ТЗ относно съдържанието на записа на заповед. Според съда не съществува неяснота относно размера на вземането с оглед цифровото и словесно изписване на сумата 143 479,92 лв., като последната сума съответства на представения от кредитора погасителен план по договор за кредит за оборотни средства от 27.03.2018 г. Между страните няма спор, че записът на заповед е издаден като обезпечение изпълнението на задълженията на длъжника по същия договор. Съгласно т.17 от ТР №4/18.06.2014 г. на ВКС, ОСГТК, предмет на делото при предявен установителен иск по реда на чл.422, ал.1 ГПК в хипотезата на издадена заповед за изпълнение по чл.417, т.9 ГПК е съществуването на вземане, основано на записа на заповед. При въведени от страните твърдения или възражения, основани на конкретно каузално правоотношение, по повод или във връзка с което е издаден записът на заповед, на изследване подлежи и каузалното правоотношение. Всяка от страните следва да докаже фактите, на които са основани твърденията и възраженията й и които са обуславящи за претендираното, съответно отричаното право – за съществуването, респективно несъществуването на вземане по записа на заповед и свързаното с него каузално правоотношение. Посочените указания са относими и към настоящото производство, в което се разглеждат възраженията на длъжника против приетото вземане, основано на запис на заповед. (За пълнота следва да се отчете, че заповедта за изпълнение по чл.417 ГПК, издадена на този кредитор въз основа на същия запис на заповед от РС Карлово, не е влязла в сила според твърденията и на двете страни, за това е допустимо подобни възражения да се разглеждат в производството по чл.292 ТЗ.) В аспекта на изложеното в цитираното ТР, в тежест на кредитора е да докаже вземането си, основано на менителничния ефект, което в конкретния случай според съда е изпълнено, а в тежест на длъжника е да докаже правопогасяващото се възражение, а именно – че дългът или част от него по записа на заповед е погасен. От страна на длъжника не са ангажирани доказателства в тази насока – последният възразява, че остатъчното вземане по договора за кредит е по-малко от приетото, но не установява с годни доказателства твърдението си, че част от остатъчния дълг е

Този файл е копие на електронно подписан документ. Оригиналът е подписан от Ксения Тодорова Кунчова на 12.10.2022 г. в 14:05:55 ч. Актът е постановен на 12.10.2022

погасен. Ето защо и това възражение съдът намира за неоснователно. Неоснователно е и възражението за погасяване на дълга по записа на заповед по давност, тъй като, видно от самия документ, последният е с падеж на предявяване и е предявен на 27.03.2020 г. Тригодишната погасителна давност съгласно чл.531, ал.1 ТЗ изтича на 27.03.2023 г., а междувременно същата е прекъсната с предявяване на процесното вземане в настоящото производство.

Неоснователно е възражението, че второто прието вземане не е доказано по основание и размер. С уточняваща молба от 23.02.2022 г. кредиторът представил доказателства – договор за наем на автомобил (за три месеца с уговорен наем 600 лв. на месец, или 1 800 лв. за целия срок на договора), фактури за начислен наем, както и приемо-предавателен протокол за предаване на автомобила от наемодателя на наемателя. При липса на доказателства, ангажирани от длъжника, основаващото се на доказаното наемно правоотношение вземане да е погасено чрез плащане или по друг начин, следва да се приеме, че същото е възникнало и съществува в лицето на предявилия го кредитор, заедно с обезщетение за забава от падежа на всяка месечна вноска за наем до окончателното плащане. Ето защо съдът намира, че синдикът правилно е приел предявеното вземане за установено по основание и размер и го е включил в списъка на приетите вземания. Без значение е обстоятелството в кой момент е издаден изпълнителен лист от РС Карлово – дали преди или след спиране на производството по чл.410 ГПК на основание чл.637 ТЗ, тъй като вземането се доказва от останалите представените от кредитора доказателства. Следва за пълнота да се отбележи, че от страна на възразилия длъжник не са ангажирани доказателства относно това кога е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК за процесните вземания, кога е връчена и кога е изтекъл срокът за възражение, за да се извърши преценка относно това спряло ли е на основание чл.637 ТЗ производството пред РС Карлово. В случай, че срокът за възражение е изтекъл преди датата на откриване на производство по несъстоятелност, заповедта се е стабилизирала и няма пречка въз основа на същата да бъде издаден изпълнителен лист, тъй като производството по издаване на изпълнителен лист не е част от същинското съдебно производство, което подлежи на спиране по реда на чл.637 ТЗ.

Възразява се от страна на длъжника и по приетите за този кредитор вземания за такси и разноски по ТТРЗЧСИ в общ размер 1 125,54 лв. От представеното от кредитора удостоверение от ЧСИ П.Илиев, рег.№821 на КЧСИ, се установява, че вземането включва такси и разноски по ТТР ЗЧСИ в размер 117 лв. и пропорционална такса по т.26 ТТР ЗЧСИ в полза на съдебния изпълнител в размер 1 008,54 лв. От приетото в съдебно заседание на 27.09.2022 г. удостоверение от ЧСИ П.Илиев по изп.д.№1887/2021 г. се установява, че дължимите такси и разноски съгласно ТТРЗЧСИ по изпълнителното дело за извършени изпълнителни действия от страна на съдебния изпълнител са в общ размер 57 лв., от които: 24 лв. – такса по т.1 от Тарифата за образуване на изп.дело; 24 лв. – такса по т.5 от Тарифата за връчване на покана за доброволно изпълнение; 6 лв. – такса по т.6 от Тарифата за издадено удостоверение; и 3 лв. – такса за извършена справка за имуществено състояние на длъжника. Следователно в полза на този кредитор следва да бъде прието вземане за такси и

Този файл е копие на електронно подписан документ. Оригиналът е подписан от Kosisa Todorova Kyurtova на 12.10.2022 г. в 14:05:55 ч. Актът е постановен на 12.10.2022

разноски по изп.д.№1887/2021 г. на ЧСИ П.Илиев в размер 57 лв. Вместо това от страна на синдика същото вземане е прието в значително по-голям размер, за това списъкът следва да се коригира, като вземането за такси и разноски по ТТР ЗЧСИ от общо 1 125,54 лв. се редуцира на 57 лв. За пълнота съдът намира за основателни възраженията на длъжника за това, че пропорционалната такса по т.26 ТТРЗЧСИ не се внася авансово от взискателя, а се удържа от съдебния изпълнител при събиране и разпределение на суми от изпълнението, поради което въпросната такса не е вземане на взискателя, а на самия съдебен изпълнител.

По възражението на длъжника срещу приети вземания на „ОЛИМП - СТ"ЕООД, ЕИК 200609551, включени в т.5 от оспорения списък – с молбата си от 04.02.2022 г. този кредитор е претендирал законна лихва върху главниците по четирите си предявени главни вземания за периода от датата на предявяването им до окончателното плащане. В списъка е пропусната началната дата на периода на лихвата, за това същият следва да бъде коригиран, като и за четирите вземания се допълни, че се дължи законна лихва от 04.02.2022 г. до окончателното плащане, в който случай редът за удовлетворяване е този по чл.722, ал.1, т.9 ТЗ, както е приел и синдикът. С уточняваща молба от 23.02.2022 г. кредиторът е представил писмени доказателства за възникване на вземанията, в т.ч. договор за продажба на изплащане от 27.04.2018 г., приемо-предавателен протокол и фактура, двустранно подписани от страните – относно вземанията за неплатена част от цената по горния договор и неустойка за забава в размер 0,05 % от дължимата остатъчна цена; фактура за наем на машина за м.11.2017 г. – относно четвъртото вземане за наем. С молбата за предявяване на вземания са представени и изпълнителни листове, издадени от РС Карлово въз основа на влезли в сила заповеди за изпълнение по чл.410 ГПК. Според съда, представените от кредитора доказателства удостоверяват съществуването на предявените вземания по основание и размер. В представените изпълнителни листове се съдържа констатация на съд, че заповедите за изпълнение по чл.410 ГПК са влезли в сила и стабилизирани. При положение, че оспорва тази констатация, длъжникът следва да представи доказателства за противното, а именно – че срокът за възражение не е изтекъл и/или че в този срок е открито производството по несъстоятелност и заповедното производство е спряно на основание чл.637 ГПК. При липса на такива доказателства, съдът следва да кредитира заключението на РС Карлово относно влизането в сила на заповедите и да приеме, че същите удостоверяват със стабилитет на съдебно решение вземанията на този кредитор, съответно следва да се приеме, че възражението за давност е могло и е следвало да се направи по реда на чл.414 ГПК, като след изтичане на срока за възражение то е преклудирано. Ето защо възраженията на длъжника за несъществуване на оспорените вземания се намират за неоснователни. За пълнота следва да се отбележи, че вземанията за неустойка не са погасени по давност, най-ранния момент, от който се претендира неустойка е 28.09.2019 г., а към датата на молбата за предявяване на вземания от 04.02.2022 г. не е изтекъл 3-годишен давностен период. За вземането за наем важи казаното по-горе, тъй като длъжникът не е доказал заповедното производство да е било спряно по реда на чл.637 ТЗ.

По възражението на длъжника срещу приети вземания на „ПАЛАДИУМ - 2001 -

Този файл е копие на електронно подписан документ. Оригиналът е подписан от Rositsa Todorova Kyurtova на 12.10.2022 г. в 14:05:55 ч. Актът е постановен на 12.10.2022

ЗАЛОЖНА КЪЩА"ЕООД, ЕИК 115599012, включени в т.6 от оспорения списък – с молбата си от 04.02.2022 г. този кредитор е претендирал законна лихва върху главницата на предявеното главно вземане за периода от датата на предявяването му до окончателното плащане. В списъка е пропусната началната дата на периода на лихвата, за това същият следва да бъде коригиран, като се допълни, че се дължи законна лихва от 04.02.2022 г. до окончателното плащане, в който случай редът за удовлетворяване е този по чл.722, ал.1, т.9 ТЗ, както е приел и синдикът. При липса на крайна дата на присъждане на лихвата не е възможна конкретизация на вземането по размер и период, поради което възраженията на длъжника в този смисъл са несъстоятелни. При извършване на разпределение синдикът ще изчисли просрочието, като при неправилно определяне на размера и/или периода на вземането е допустимо възражение срещу сметката за разпределение. С уточняваща молба от 23.02.2022 г. кредиторът е представил доказателства, че вземанията му се основават на влязла в сила на 21.12.2021 г. заповед за изпълнение (л.626), поради което всякакви възражения против съществуването на вземането, които са могли да бъдат направени в срока по чл.414 ГПК, са преклудирани и не могат да бъдат разглеждани в това производство, в т.ч. възражението за изтекла давност за част от обезщетението за забава. Ето защо останалите възражения на длъжника против вземанията на този кредитор се намират за неоснователни.

По възражението на длъжника срещу приети вземания на Национална агенция по приходите, включени в т.7 от оспорения списък – възражението, че вземанията е следвало да бъдат включени в списък по чл.687, ал.2 ТЗ е неоснователно – според последната разпоредба публични вземания, установени с влязъл в сила акт, се вписват служебно от синдика в списъка на предявените вземания. Няма изискване за тези вземания да се състави отделен списък, а е предвидено, че същите се включват в общия списък на предявените вземания. Няма пречка за яснота да се състави отделен списък само за такива вземания, но не е задължително, ето защо според съда правилно вземанията са включени в оспорения списък съобразно времето на тяхното предявяване, още повече, че са били предявени от НАП, а не служебно установени от синдика.

Неоснователно е възражението, че посоченият от длъжника ревизионен акт не е влязъл в сила и вземанията по него е следвало да бъдат включени в списъка под условие. С молбата за предявяване на вземания кредиторът НАП е представил ревизионните актове, въз основа на които претендира вземания, като към всеки акт, в т.ч. към посочения от длъжника акт за поправка на очевидна фактическа грешка е приложено удостоверение за извършено връчване по електронен път на 15.05.2018 г. Не са представени от длъжника доказателства актът да е бил оспорен по предвидения в ДОПК и АПК ред в установения там срок след получаване на преписа, ето защо съдът намира, че актът е влязъл в сила, както е констатирал и синдикът.

Във връзка с възражението за давност се установява, че част от вземанията са установявани в рамките на ревизионно производство, както и, че някои от ревизионните актове са били обжалвани, установява се още, че е образувано изпълнително производство

Този файл е копие на електронно подписан документ. Оригиналът е подписан от Kosisa Todorova Kyurkova на 12.10.2022 г. в 14:03:33 ч. Актът е постановен на 12.10.2022

по ДОПК, в рамките на което са били наложени обезпечителни мерки (постановленията за това са приложени към становището на НАП по това възражение). Съгласно чл.172 ДОПК, когато е започнало производство по установяване на публичното вземане, когато актът, с който е определено задължението, се обжалва, както и с налагането на обезпечение давността спира, в която хипотеза е приложима т.нар.абсолютна давност от 10 години, считано от падежа на вземането, уредена в чл.171, ал.2 ДОПК. Претендирани са от кредитора НАП публични вземания за период от 2014 г. до 2021 г. Спрямо най-ранния период на дължимост на вземанията споменатият 10-годишен срок не е изтекъл към датата на молбата за предявяване на вземания, от 01.01.2015 г. (годината следваща падежа на най-ранните вземания) до датата на първото постановление за налагане на обезпечение (07.11.2017 г.) не е изтекъл и 5-годишният давностен период, ето защо възражението на длъжника в тази насока е неоснователно, с едно изключение, а именно – за вземанията, установени с акт по чл.107 ДОПК №6618-АУЗД-071-1/04.12.2014 г., поради следните съображения: Вземанията, установени с посочения акт, включват данък върху недвижимите имоти и такса за битови отпадъци за 2009 г. и 2010 г. Съгласно чл.162, ал.2, т.1, т.3 и т.9 ДОПК вземанията за общински данъци и такси, установени по основание със закон, са публични, в т.ч. такива са процесните ДНИ и ТБО. Съгласно чл.168 ДОПК публичните вземания се погасяват по давност, като разпоредбата на чл.164, ал.4 ДОПК не обхваща непреклудирани с влизането в сила на акта за публични вземания факти, в т.ч. не съставлява забрана за разглеждане в настоящото производство на възражение за погасителна давност, изтекла след влизане в сила на съответния акт. Общата давност по ДОПК е 5 години от 1-ви януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, а т.нар.абсолютна давност (независимо от спирането и/или прекъсването на давността) е 10 години от същия начален момент. В конкретния случай за вземанията за ДНИ и ТБО за 2009 и 2010 г. абсолютната давност изтича на 1-ви януари 2020 г. и 1-ви януари 2021 година (задълженията са платими на вноски в годината, за която се отнасят и срокът тече от 1-ви януари на 2010 и 2011 г.). Молбата за предявяване на вземания е подадена на 07.02.2022 г., когато вземанията по този акт са били погасени поради изтичане на абсолютната давност. Разпоредбата на чл.171, ал.2, т.2 ДОПК, на която се позовава кредиторът в писменото си становище, касае единствено хипотеза, в която вземането е предявено преди изтичането на абсолютната давност. Ето защо съдът намира за основателни възраженията на длъжника за това, че вземанията по посочения от НАП акт по чл.107 ДОПК от 2014 г. са погасени по давност, поради което същите следва да бъдат изключени от списъка на приетите вземания и да се включат в списъка с неприети вземания, в т.ч. вземанията за лихви. Според приложената към молбата на НАП справка за предявени вземания по акт за установяване на публични вземания №6618-АУЗД-071-1/04.12.2014 г. на Община Сопот са предявени вземания за главници в размер 810 лв., лихви до 05.01.2022 г. в размер 983,60 лв. и лихви до 10.01.2022 г. в размер 984,73 лв. (за периода от 06.01.22 г. до 10.01.22 г. – 1,13 лв.). Същите вземания следва да бъдат изключени от т.7 на списъка с приети вземания и да бъдат включени в списък на неприетите вземания.

По възражението на длъжника срещу приети вземания на „Енерджи Маркет

Този файл е копие на електронно подписан документ. Оригиналът е подписан от Rositsa Todorova Kyurtova на 12.10.2022 г. в 14:05:55 ч. Актът е постановен на 12.10.2022

Глобал"ООД, ЕИК 131481248, включени в т.8 от оспорения списък – срокът за предявяване на вземания по чл.685 ТЗ е 1-месечен от вписване в търговския регистър на решението за откриване на производство по несъстоятелност. Последното решение е обявено на 06.01.2022 г., а 1-месечният срок е изтекъл на 07.02.2022 г. (06.02.22 г. е неприсъствен ден). Молбата на този кредитор е подадена с пощенско клеймо от 07.02.2022 г. и с оглед нормите на чл.621 ТЗ, чл.60, ал.6 и чл.62, ал.2 ГПК срокът по чл.685 ТЗ не е пропуснат, за това възраженията в тази насока са неоснователни. Плюс това, сумарният срок за предявяване на вземания е 3-месечен, като към този по чл.685 се включва и срокът по чл.688, ал.1 ТЗ, а изискване за съставяне на отделни списъци не съществува.

С уточняваща молба от 11.02.2022 г. този кредитор е представил потвърждение от длъжника от 28.01.2019 г. за това, че същият му дължи сумата 64 971,84 лв., отразена като първо вземане в оспорения списък. Установява се, че вземането произтича от договор за продажба на дървесина, за което е представена фактура. Според съда представените доказателства – фактура и писмено потвърждение, в достатъчна степен установяват съществуването на вземането на този кредитор за сумата 64 791,84 лв. по ф-ра №233/08.09.2016 г. Фактурата материализира постигнатото съгласие, а потвърждението удостоверява, че вземането е изискуемо в същия размер, тъй като фактурата е включена в счетоводните регистри на длъжника. Неоснователно е възражението за изтекла давност, тъй като с признаване на вземането от длъжника давността се прекъсва съгласно чл.116, б.а) ЗЗД. Основателно е възражението за това, че законната лихва за забава от датата на молбата за предявяване на вземането – 07.02.2022 г., до окончателното плащане е с поредност по чл.722, ал.1, т.8 ТЗ. Последното следва да бъде коригирано, като за вземането за законна лихва се отреди поредност по чл.722, ал.1, т.9 във връзка с чл.616, ал.2, т.1 ТЗ.

Основателни са възраженията на длъжника за това, че от страна на кредитора не е доказано реално изпълнение по останалите договори за продажба на дървесина, по които същият е придобил вземания чрез цесия от трети лица – продавачи. Към молбата за предявяване на вземания са приложени фактури, част от които нечетливи, а друга част – и неподписани за получател, както и договори за цесия с уведомления до длъжника. Фактурите, ако и да се приеме, че са в достатъчна степен четливи и подписани от двете страни по сделката, удостоверяват единствено постигането на съгласие за продажба между две страни, с което се конкретизира предмета на продажбата и уговорената цена. Същите не удостоверяват и не доказват предаване на стоките на купувача, само от който момент, при липса на твърдения и доказателства за различна уговорка, става изискуемо вземането на продавача за уговорената цена. Съгласно чл.327, ал.1 ТЗ купувачът е длъжен да плати цената при предаване на стоката или на документите, които му дават право да я получи, освен ако е уговорено друго. В случая не се твърди да има изрични уговорки относно плащането на цената, не се и доказва подобно нещо. Не се установява от приложените към молбата писмени доказателства стоките, предмет на приложените фактури, да са били предадени на длъжника или пък да са му били предадени документи, даващи му право да ги получи. Счетоводните извлечения на продавача не могат да се противопоставят на насрещната

Този файл е копие на електронно подписан документ. Оригиналът е подписан от Kostisa Todorova Kyurkova на 12.10.2022 г. в 14:05:55 ч. Актът е постановен на 12.10.2022

страна, която оспорва да е получила стоките, а от страна на синдика не са поддържа да е извършвана проверка на счетоводните записвания при длъжника, които биха послужили като извънсъдебно признание за съществуване и изискуемост на вземанията. Доказателства за подобно извънсъдебно признание по отношение на оспорените второ и трето вземане не се ангажират и от страна на кредитора. Ето защо, съдът намира, че този кредитор не е установил приетите второ и трето вземане по основание и размер, не е доказал да е настъпила изискуемостта на същите, както с молбата за предявяване на вземания, така и в настоящото производство, поради което оспореният списък следва да се коригира като се изключат вземанията на „Енерджи Маркет Глобал"ООД, ЕИК 131481248, за неплатена цена по договори за продажба на дървесина, придобити чрез цесия, както следва: за сумата 66 053,78 лв., ведно със законна лихва от 07.02.2022 г. до окончателното плащане, и за сумата 24 945,46 лв., ведно със законна лихва от 07.02.2022 г. до окончателното плащане. Същите вземания следва да бъдат включени в списък на неприетите вземания.

По възраженията на кредитора НАП и на длъжника срещу приети вземания на Община Сопот, включени в т.9 от оспорения списък – действително, не е спазен срокът по чл.685 ТЗ, който, както се каза по-горе, е изтекъл на 07.02.2022 г., а молбата за предявяване на вземания е подадена на 09.02.2022 г. без индикация да е ползвана пощенска или куриерска услуга. Това, обаче, не опорочава списъка, тъй като сумарният срок за предявяване на вземания е 3-месечен, като към този по чл.685 се включва и срокът по чл.688, ал.1 ТЗ, а изискване за съставяне на отделни списъци не съществува.

Във връзка с възраженията на длъжника, че вземанията по посочените в списъка актове за установяване на публични задължения не съществуват и/или са погасени, съдът констатира, че част от същите вземания, включващи данък върху недвижимите имоти (ДНИ) и такса за битови отпадъци (ТБО), както и лихви за забава, включени от синдика като „неолихвяемо вземане", са били предявени от НАП с молба вх.№3387/08.02.2022 г. (коментирана по-горе) и включени от синдика в списъка на предявените вземания в т.7. Последното се установява от молбата на НАП за предявяване на вземания и приложената към същата справка за вземания, в която вземанията са индивидуализирани с посочване на три от представените от Община Сопот актове (л.268), както следва: Акт по чл.107 ДОПК №6618-АУЗД-071-1/04.12.2014 г., Акт по чл.107 ДОПК №6618-АУЗД-359-1/18.12.2017 г. и Акт по чл.107 ДОПК №6618-АУЗД-642-1/14.11.2020 г. Съгласно чл.162, ал.2, т.1, т.3 и т.9 ДОПК вземанията за общински данъци и такси, установени по основание със закон, както и лихвите за тях са публични, а съгласно чл.164, ал.3 ДОПК публичните вземания се предявяват от Националната агенция за приходите пред съда по несъстоятелността. След като процесните вземания веднъж са били предявени от НАП по реда на чл.164, ал.3 ДОПК и са включени в списъка, ведно с останалите предявени от НАП публични вземания, недопустимо същите са включени втори път като вземания на Община Сопот в т.9 от процесния списък. Ето защо съдът намира, че списъкът следва да бъде коригиран като от същия се изключат вземанията на Община Сопот в т.9, както следва: 1.) за сумата от общо 810 лв. – главници; 400,85 лв. – лихви към датата на акта, наречени в списъка „неолихвяеми

Този файл е копие на електронно подписан документ. Оригиналът е подписан от Rositsa Todorova Kyurtova на 12.10.2022 г. в 14:05:55 ч. Актът е постановен на 12.10.2022

вземания"; сумата 587,44 лв. – законна лихва за периода от 05.12.2014 г. до 27.01.2022 г. – всички с основание Акт по чл.107 ДОПК №6618-АУЗД-071-1; 2.) за сумата от общо 2 430 лв. – главници; 938,62 лв. – лихви към датата на акта, наречени в списъка „неолихвяеми вземания"; сумата 1 012,50 лв. – законна лихва за периода от 19.12.2017 г. до 27.01.2022 г. – всички с основание Акт по чл.107 ДОПК №6618-АУЗД-359-1; както и 3.) за сумата от общо 1 530 лв. – главници; 324,54 лв. – лихви към датата на акта, наречени в списъка „неолихвяеми вземания"; сумата 26,35 лв. – законна лихва за периода от 26.11.2021 г. до 27.01.2022 г. – всички с основание Акт по чл.107 ДОПК №6618-АУЗД-642-1 (номера на акта е сгрешен от синдика). Същите вземания следва да бъдат включени в списъка на неприетите вземания.

Предявените от Община Сопот вземанията по акт №6618-АУЗД-958-1/11.01.2022 г. се установяват от приложения акт за установяване на задължения и включват ДНИ и ТБО за 2020 и 2021 г. и лихва за забава в общ размер 96,39 лв., която е включена от синдика като „неолихвяемо вземане" (не се дължат лихви върху лихви), следователно четвъртото прието вземане е доказано по основание и размер и правилно е включено в оспорения списък.

От представените от този кредитор удостоверения, издадени от ЧСИ П.Илиев, се установява, че за вземанията си, произтичащи от Акт по чл.107 ДОПК №6618-АУЗД-071-1/04.12.2014 г., Акт по чл.107 ДОПК №6618-АУЗД-359-1/18.12.2017 г. и Акт по чл.107 ДОПК №6618-АУЗД-642-1/14.11.2020 г. Община Сопот е предприела действия по принудително изпълнение по ГПК, като при същия ЧСИ са образувани съответно изп.д. №348/2021 г., изп.д.№349/2021 г. и изп.д.№2133/2021 г. Предявени са от Община Сопот вземания за такси и разноски по посочените три изпълнителни дела, които са изцяло приети от синдика с включване в т.9 от оспорения списък. Видно от представените от кредитора удостоверения, издадени от ЧСИ, част от предявените и приети разноски са за адвокатско възнаграждение, заплатено от кредитора за защита в изпълнителния процес, за които важи казаното по-горе относно възможността на длъжника да оспорва акта на съдебния изпълнител за определяне размера на дълга, в т.ч. досежно разноските, сторени от взискателя, включително да възразява за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Подобни възражения не могат да бъдат предмет на настоящото производство, за това не се налага корекция на списъка в частта, в която са приети по основание и размер вземания на Община Сопот за разноски по изп.д.№348/2021 г. в размер 480 лв., за разноски по изп.д. №349/2021 г. в размер 560 лв., както и за разноски по изп.д.№2133/2021 г. в размер 480 лв. Основателно е, обаче, възражението на кредитора НАП относно това, че за същите вземания неправилно е отредена поредност по чл.722, ал.1, т.6 ТЗ, приложима стриктно и само по отношение публичноправни вземания по смисъла на чл.162, ал.2 ДОПК, каквито разноските по изпълнението не са. Ето защо в тази му част списъкът следва да бъде коригиран, като за горните вземания се предвиди поредност по чл.722, ал.1, т.8 ТЗ.

Останалите предявени от този кредитор и приети от синдика вземания за такси и разноски по ТТР към ЗЧСИ, в т.ч. пропорционална такса по т.26 от същата Тарифа, следва да бъдат изключени от списъка на приетите и включени в списъка на неприетите вземания

Този файл е копие на електронно подписан документ. Оригиналът е подписан от Rositsa Todorova Kyurlova на 12.10.2022 г. в 14:05:55 ч. Актът е постановен на 12.10.2022

на този кредитор, доколкото според представените от длъжника удостоверения, издадени от ЧСИ П.Илиев, таксите не са авансирани от взискателя. След като не е заплатил въпросните такси и разноски, независимо на какво основание, този кредитор не се легитимира като носител на вземане за техния размер. Вземането е в полза на съдебния изпълнител и за сметка на длъжника, като недопустимо този кредитор е предявил чужди вземания. Това важи и за таксата по т.26 от Тарифата, която се удържа при събиране на суми от принудително изпълнение и не се внася авансово от взискателя. За нея следва да се отбележи също така, че доказателства за това по посочените изпълнителни дела да са предприети изп.действия и да са събрани суми не са ангажирани, при които дължимост на въпросната такса въобще не е възникнала. Възраженията на длъжника в тази насока съдът намира за основателни, за това от оспорения списък следва да бъдат изключени вземанията на Община Сопот в т.9, както следва: 1.) за такси и разноски по ТТР към ЗЧСИ по изп.д. №348/2021 г. на ЧСИ П.Илиев в размер 566,23 лв. и пропорционална такса по т.26 ТТР към ЗЧСИ по същото дело в размер 242,71 лв.; 2.) за такси и разноски по ТТР към ЗЧСИ по изп.д.№349/2021 г. на ЧСИ П.Илиев в размер 38,90 лв. и пропорционална такса по т.26 ТТР към ЗЧСИ по същото дело в размер 498,35 лв.; и 3.) за такси и разноски по ТТР към ЗЧСИ по изп.д.№2133/2021 г. на ЧСИ П.Илиев в размер 140,81 лв. и пропорционална такса по т.26 ТТР към ЗЧСИ по същото дело в размер 252,38 лв.

По възраженията на НАП и на длъжника срещу приети вземания на „Ейч Ти Ай България“ЕООД, ЕИК 201849923, включени в т.10 от оспорения списък – срокът за предявяване на вземания по чл.685 ТЗ е 1-месечен от вписване в търговския регистър на решението за откриване на производство по несъстоятелност. Последното решение е обявено на 06.01.2022 г., а 1-месечният срок е изтекъл на 07.02.2022 г. (06.02.22 г. е неприсъствен ден). Молбата на този кредитор е подадена с пощенско клеймо от 07.02.2022 г. и с оглед нормите на чл.621 ТЗ, чл.60, ал.6 и чл.62, ал.2 ГПК срокът по чл.685 ТЗ не е пропуснат, за това възраженията в тази насока са неоснователни. Плюс това, сумарният срок за предявяване на вземания е 3-месечен, като към този по чл.685 се включва и срокът по чл.688, ал.1 ТЗ, а изискване за съставяне на отделни списъци не съществува. Ето защо възраженията на длъжника за неспазен срок по чл.685 ТЗ са неоснователни.

Предявените вземания произтичат от решение от 08.10.2018 г. по арб.д.№7/2018 г. на Търговски арбитражен съд при Националната юридическа фондация, въз основа на което е издаден изпълнителен лист по ч.т.д.№997/2019 г. на ОС Пловдив. Съгласно чл.41, ал.3 ЗМТА решението на арбитражния съд е задължително за страните и подлежи на принудително изпълнение. В съдебната практика се приема, че арбитражното решение се ползва със сила на пресъдено нещо и с изпълнителна сила и се приравнява на съдебно решение. В този смисъл Решение №60065/01.07.2021 г. на ВКС, II т.о., по т.д.№2883/2019 г. Съгласно чл.116, б.а) ЗЗД с предявяване на иск давността се прекъсва, а съгласно чл.117, ал.2 ЗЗД, ако вземането е установено със съдебно решение, срокът на новата давност е всякога пет години. Както се каза, арбитражното решение поражда действие като съдебно решение, следователно с предявяване на иск пред арбитражния съд и с установяване на

Този файл е копие на електронно подписан документ. Оригиналът е подписан от Kosiya Todorova Kyulova на 12.10.2022 г. в 14:05:55 ч. Актът е постановен на 12.10.2022

вземанията с арбитражното решение давността е била прекъсната, респективно от решението (което влиза в сила с връчването му на страните съгласно чл.41, ал.3 ЗМТА) е започнала да тече нова давност, която не е 3-годишна като тази по чл.111, б.б) ЗЗД, а е 5-годишна и не е изтекла към датата на предявяване на вземанията. Ето защо възраженията на длъжника за изтекла давност са неоснователни. Неоснователно е и възражението за това, че не могат да се приемат определяеми вземания – вземанията, присъдени от определен момент до окончателното плащане са определяеми по размер и при липса на плащане, няма пречка да бъдат предявени по този начин, като конкретният размер ще се определи от синдика при извършване на сметка за разпределение, която може да бъде оспорена от длъжника.

Предявени са от този кредитор и приети от синдика и вземания за такси и разноски по изп.дело №2336/2019 г. на ЧСИ Петко Илиев, както следва: вземане за такси в размер 6 768,70 лв. и вземане за разноски (за адвокатски хонорар) в размер 4 383,60 лв. Последното вземане следва да бъде изключено от списъка, т.к. в приетите по делото удостоверения от ЧСИ Илиев, в т.ч. приложеното към молбата за предявяване на вземания липсва удостоверяване относно наличието на вземане за адвокатско възнаграждение. Не са представени други доказателства от кредитора за уговарянето и плащането на такова, както и доказателства посочените разноски да са претендирани в изпълнителното производство и да са предмет на изпълнението. Що се отнася до вземането за такси по изпълнението, в представеното в последното по делото открито съдебно заседание удостоверение от ЧСИ П.Илиев е удостоверено, че този кредитор е авансирал такси по изпълнението в общ размер 6 167,11 лв., останалите такси и разноски не са авансирани от взискателя по изп.дело. Както се каза по-горе относно вземанията на Община Сопот, вземането за такси и разноски по изпълнително дело възниква и е изискуемо в полза на кредитора само когато последният действително е сторил такива разноски и е заплатил реално дължимите такси. За несъбраните авансово такси възниква вземане в полза на съдебния изпълнител, което не може да бъде предявявано от взискателя в това производство. Ето защо съдът намира, че вземането на този кредитор за такси по изпълнителното дело следва да бъде редуцирано до сумата 6 167,11 лв., като разликата от 601,59 лв. бъде включена в списъка на неприетите вземания.

По възраженията относно приетата от синдика поредност по чл.722, ал.1, т.1 ТЗ – За предявяване на вземанията законът установява правила относно формата и съдържанието на молбата за предявяване, като са предвидени и преклузивни срокове за предявяването на вземанията, възникнали до датата на откриване на производството по несъстоятелност, след изтичането на които вземанията не могат да бъдат приети и не подлежат на удовлетворяване в производството по несъстоятелност. Така съгласно чл.685, ал.1 и ал.2 ТЗ в 1-месечен срок от вписване на решението за откриване на производство по несъстоятелност кредиторът с писмена молба посочва основанието и размера на вземането, привилегиите и обезпеченията, съдебен адрес и представя писмени доказателства. Посочването на привилегиите и обезпеченията, ако кредиторът се позовава на такива, следва да е част от съдържанието на молбата за предявяване на вземанията, като с оглед диспозитивното начало, което важи,

Този файл е копие на електронно подписан документ. Оригиналът е подписан от Rositsa Todorova Kyuchova на 12.10.2022 г. в 14:05:55 ч. Актът е постановен на 12.10.2022

както в процеса, така и изобщо в гражданските правоотношения, в които титулярът на правото решава дали да се ползва от него и да го упражни, синдикът не може да излиза извън рамките на заявените претенции за съществуване и обезпеченост на предявените вземания. В случая молбата на този кредитор не съдържа посочване на съществуващи обезпечения, а само основание и размер на вземанията, поради което и съдът приема, че този кредитор не е предявил вземанията си като обезпечени, което е негово право и зависи изцяло от неговата воля, следователно неправилно същите са включени в списъка с приети вземания като обезпечени. Заявленията на пълномощника в съдебно заседание по разглеждане на възраженията са направени далеч след изтичането на сроковете по чл.685 и чл.688 ТЗ, поради което не могат да бъдат съобразявани. Без значение е още, че по делото има данни за вписания особен залог в полза на кредитора, тъй като, както се каза, кредиторът сам решава дали да предяви вземанията си като обезпечени или не, респективно дали да се ползва от създадената в негова полза привилегия. Ето защо съдът намира, че възраженията в този смисъл са основателни. Списъкът с предявени вземания следва да бъде изменен в частта по т.10, като за всички приети вземания на „Ейч Ти Ай България“ЕООД, ЕИК 201849923, се предвиди поредност по чл.722, ал.1, т.8 ТЗ.

По изложените съображения, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОДОБРЯВА изготвените от синдика на „АМБИ-АБ“ЕООД-в несъстоятелност, гр.Карлово, ЕИК 160079398, списъци на приети и неприети вземания, представени с вх. №5263/25.02.2022 г., обявени в търговския регистър на 04.03.2022 г., СЪС СЛЕДНИТЕ ИЗМЕНЕНИЯ:

ИЗМЕНЯ поредността за удовлетворяване на вземането за законна лихва на „ГОРОВЛАДЕЛСКА КООПЕРАЦИЯ "ЕНИ - ХАН", ЕИК 115617581, включено в т.1 от списъка на приетите вземания, като за част от вземането за законна лихва, а именно за сумата 1626,59 лв. – законна лихва за периода от 08.01.2019 г. до 04.01.2022 г., ОТРЕЖДА поредност по чл.722, ал.1, т.8 ТЗ, а за останалата част от същото вземане в размер 13,39 лв. – законна лихва за периода от 05.01.2022 г. до 13.01.2022 г. ОТРЕЖДА поредност по 722, ал.1, т.9 във връзка с чл.616, ал.2, т.1 ТЗ.

ИЗМЕНЯ поредността за удовлетворяване на вземанията за съдебни разноски и разноски за изпълнителни дела на общо дванадесет на брой физически лица, посочени в т.3 от списъка на приетите вземания – от чл.722, ал.1, т.4 ТЗ на чл.722, ал.1, т.8 ТЗ, като по отношение вземането на Иван Симеонов Джебов за законна лихва след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност – 05.01.2022 г., до окончателното плащане ОТРЕЖДА поредност по чл.722, ал.1, т.9 ТЗ.

ИЗМЕНЯ списъка на приетите вземания в частта по т.4, като за първо и второ вземане на „ЕС ДЖИ ФИНАНС"ООД, ЕИК 202167975, се дължи законна лихва от 04.02.2022 г. до окончателното плащане с поредност по чл.722, ал.1, т.9 във връзка с чл.616,

Този файл е копие на електронно подписан документ. Оригиналът е подписан от Kosiua Todorova Kyurkova на 12.10.2022 г. в 14:05:35 ч. Актът е постановен на 12.10.2022

ал.2, т.1 ТЗ, както и НАМАЛЯВА размера на вземането за такси и разноски по ТТР ЗЧСИ към първото прието вземане от 1 125,54 лв. на 57 лв. и ВКЛЮЧВА разликата от 1 068,54 лв. в списъка на неприетите вземания.

ДОПЪЛВА списъка на приетите вземания в частта по т.5 относно вземанията на „ОЛИМП - СТ"ЕООД, ЕИК 200609551, като и за четирите вземания се дължи законна лихва от 04.02.2022 г. до окончателното плащане.

ДОПЪЛВА списъка на приетите вземания в частта по т.6 относно вземанията на „ПАЛАДИУМ - 2001 - ЗАЛОЖНА КЪЩА"ЕООД, ЕИК 115599012, като се дължи законна лихва от 04.02.2022 г. до окончателното плащане.

ИЗКЛЮЧВА от списъка на приетите вземания в частта по т.7 вземанията, предявени от НАП, основани на Акт за установяване на публични вземания №6618-АУЗД-071-1/04.12.2014 г. на Община Сопот, както следва: за главници (ДНИ и ТБО за 2009 г. и 2010 г.) в размер 810 лв., лихви до 05.01.2022 г. в размер 983,60 лв. и лихви от 06.01.22 г. до 10.01.22 г. в размер 1,13 лв., като ВКЛЮЧВА същите вземания в списъка на неприетите вземания, и с това НАМАЛЯВА общия размер на приетите вземанията за данъци и такси, както следва: за главници – от 339 269,63 лв. на 338 459,63 лв.; за лихви до датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност – от 141 060,23 лв. на 140 076,63 лв.; и за лихви след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност до 10.01.2022 г. – от 471,26 лв. на 470,13 лв.

ИЗКЛЮЧВА от списъка на приетите вземания в частта по т.8 вземанията на „Енерджи Маркет Глобал"ООД, ЕИК 131481248, за сумата 66 053,78 лв., ведно със законна лихва от 07.02.2022 г. до окончателното плащане, както и за сумата 24 945,46 лв., ведно със законна лихва от 07.02.2022 г. до окончателното плащане (наречени второ и трето вземане), като ВКЛЮЧВА същите вземания в списъка на неприетите вземания, както и ИЗМЕНЯ поредността за удовлетворяване на вземането за законна лихва от 07.02.2022 г. до окончателното плащане върху първата приета главница от 64 791,84 лв. от чл.722, ал.1, т.8 ТЗ на чл.722, ал.1, т.9 във връзка с чл.616, ал.2, т.1 ТЗ.

ИЗКЛЮЧВА вземанията на Община Сопот в т.9 от списъка с приети вземания, както следва: 1.) за сумата от общо 810 лв. – главници; 400,85 лв. – лихви към датата на акта, наречени в списъка „неолихвяеми вземания"; сумата от общо 587,44 лв. – законна лихва за периода от 05.12.2014 г. до 27.01.2022 г. – всички с основание Акт по чл.107 ДОПК №6618-АУЗД-071-1; за такси и разноски по ТТР към ЗЧСИ по изп.д.№348/2021 г. на ЧСИ П.Илиев в размер 566,23 лв. и пропорционална такса по т.26 ТТР към ЗЧСИ по същото дело в размер 242,71 лв.; 2.) за сумата от общо 2 430 лв. – главници; 938,62 лв. – лихви към датата на акта, наречени в списъка „неолихвяеми вземания"; сумата от общо 1 012,50 лв. – законна лихва за периода от 19.12.2017 г. до 27.01.2022 г. – всички с основание Акт по чл.107 ДОПК №6618-АУЗД-359-1; за такси и разноски по ТТР към ЗЧСИ по изп.д.№349/2021 г. на ЧСИ П.Илиев в размер 38,90 лв. и пропорционална такса по т.26 ТТР към ЗЧСИ по същото дело в размер 498,35 лв.; както и 3.) за сумата от общо 1 530 лв. – главници; 324,54 лв. – лихви към датата на акта, наречени в списъка „неолихвяеми вземания"; сумата от общо 26,35 лв. – законна

Този файл е копие на електронно подписан документ. Оригиналът е подписан от Rositsa Todorova Kyurkova на 12.10.2022 г. в 14:05:53 ч. Актът е постановен на 12.10.2022

лихва за периода от 26.11.2021 г. до 27.01.2022 г. – всички с основание Акт по чл.107 ДОПК №6618-АУЗД-642-1 (номера на акта е сгрешен от синдика); за такси и разноски по ТТР към ЗЧСИ по изп.д.№2133/2021 г. на ЧСИ П.Илиев в размер 140,81 лв. и пропорционална такса по т.26 ТТР към ЗЧСИ по същото дело в размер 252,38 лв. като ВКЛЮЧВА същите вземания в списъка на неприетите вземания, както и ИЗМЕНЯ поредността за удовлетворяване на вземанията на Община Сопот в т.9 от списъка на приетите вземания за разноски по изп.д.№348/2021 г. в размер 480 лв., за разноски по изп.д.№349/2021 г. в размер 560 лв., и за разноски по изп.д.№2133/2021 г. в размер 480 лв. – от чл.722, ал.1, т.6 ТЗ на чл.722, ал.1, т.8 ТЗ.

ИЗКЛЮЧВА от списъка с приети вземания вземането в т.10 на „Ейч Ти Ай България“ЕООД, ЕИК 201849923, за разноски (адвокатски хонорар) в размер 4 383,60 лв. и ВКЛЮЧВА същото вземане в списъка на неприетите вземания; НАМАЛЯВА вземането на същия кредитор за такси по изпълнителното дело от 6 768,70 лв. на 6 167,11 лв., като разликата от 601,59 лв. ВКЛЮЧВА в списъка на неприетите вземания, както и ИЗМЕНЯ поредността за удовлетворяване на останалите вземания в т.10 от списъка с приети вземания – от чл.722, ал.1, т.1 ТЗ на чл.722, ал.1, т.8 ТЗ.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ възраженията на длъжника „АМБИ-АБ“ЕООД-в несъстоятелност, гр.Карлово, ЕИК 160079398, в останалата им част.

Определението не подлежи на обжалване.

Да се изпрати препис от настоящото определение за обявяване в Търговския регистър, воден от Агенция по вписванията.

Определението да се впише в книгата по чл.634в ТЗ.

Препис от определението да се връчи на синдика.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____

Върно вп. в кн. по чл. 634в ТЗ
на 13.10.22г.